

foreligger, men at Thinget allerede i forrige Sæssion har gjort Samme til Gjenstand for udførlige Forhandlinger, af hvilke det efter min Overbeviisning klarlig fremgik, at, hvilke Duffer man i den omhandlede Retning end kunde nære — og jeg for mit Vedkommende vilde, dersom der forelaa Forslag, der fornuftigviis kunde føre til et practist Resultat, endogsaa være langt radicalere end den ærede Forslagsstiller — saa er dog det fremlagte Lovforslag et fuldkomment ubrugbart Middel til at opnaae det tilsigtede Niemed, hvorfor jeg troer, at Thinget uden mindste Nytte vilde spille sin Tid ved atter at gaae ind paa en Forhandling af hvad der allerede, efterat have været udførlig forhandlet, er veiet og vistnok i Ordets fulde Betydning fundet for let. Jeg vil derfor stemme for at nægte dette Forslag videre Fremme.

B. Christensen: Det er vistnok usædvanligt og, jeg vil tilføie, en neppe god Praxis, at komme til at discutere en Lov, naar blot det Spørgsmaal foreligger til Afgjørelse, hvorvidt denne Lov skal indledes til Behandling. Da imidlertid to ærede Rigsdagsmænd allerede paa en meget decideret Maade ere optraadte mod den Lov, hvorom her er Tale, vil jeg med et Par Ord tillade mig at udtale, at jeg er af den lige modsatte Formening af den, begge de ærede Talere her have fremsat. Det er maaffee ogsaa aldeles naturligt, at en saadan Modsetning er tilstede imellem dem og mig; de betragte identivisl Spørgsmaalet nærmest fra det Standpunkt, deres Embedsstilling have foranlediget dem til at indtage; jeg betragter det mere fra det andet Standpunkt, fra Folkets. Det er, som jeg allerede i forrige Sæssion, da Spørgsmaalet forhandlede her, har tilladt mig at bemærke, en Gjenstand, der i flere end i eet Amtsraad har været omhandlet, og er erkjendt af mange af Amtsrådernes Medlemmer for at være en gavnlig og paa-trængende Foranstaltning, og, vil man sige, at man ikke bør angribe et Forhold, som Under-viisningsvæsenets Organisation, uden i dets Heelhed, saa maa jeg dertil svare, at det er saa uvist, naar Regjeringen vil sætte os istand til at behandle denne Sag i dets Heelhed, at man vist ikke bør opsætte det derefter.

Jeg troer, at de to sidste ærede Talere seile i deres Opfattelse af Sagen derved, at de troe, at de nærmest Paagjældende, Forældre og Børger, de, som nærmest skulle profitere af Under-viisningsvæsenet, ikke ogsaa skulde være de rette Competente, de rette Midkjære og Birksomme i at see Bestyrelsen af Skolerne overgivet i de bedste Hænder. Det Formyndervæsen, hvori man har holdt Folket i saa lang Tid, har ganske vist ikke baadet, og det er jo ogsaa i andre Retninger anerkjendt, at man gjør vel i, ikke at lægge Mere paa Statsembedsmændene af denne Slags Myndighed end absolut fornødent. Jeg seer virkelig ikke, hvorfor ikke til Exempel Amtsrådene, sammensatte som de ere, med fuldt saa megen Dygtighed og Nidkærhed skulde kunne tage sig af det Hverv, hvorom her er Tale, som de hidtilværende Amtskoledirectioner, og jeg kan altsaa af den Grund ikke Andet end anbefale Spørgsmaalet til nærmere Drøftelse.

Ballentin: De saa Ord, jeg skal tillade mig at fremsøre, kunne reduceres til en personlig Bemærkning. Det var vistnok et meget godt Argument, med hvilket den sidste ærede Taler troede bedst at kunne imødegaae de to første Talere, naar det løb, at de, der have talt, vare Embedsmænd, og at de havde bedømt Sagen fra deres eget Standpunkt; men derfor skulde nu Erfaringen lyde fra den Mand, der folkevalgt havde havt Plads i Amtsrådet, som han meente var den Autoritet, der besad den største Nidkærhed og Dygtighed i denne Sag. Da jeg for talte, mine Herrer! undlod jeg netop at tale om mine Embedsforhold, og, naar jeg troede at have nogen Mening om, hvorledes denne Sag vilde stille sig i Amtsrådene, da er det af den Grund, at jeg er ganske i det samme Tilfælde som den sidste ærede Taler. Lige fra Communalanordningens Udstedelse af 13de August 1841 og hidtil, har jeg havt den Ære at være Medlem af Amtsrådet, og ikke som Provst; men jeg har bestandig været valgt af Folket, og netop der har jeg vundet min Erfaring om, at det vist vilde være meget mislykt, hvis man her troede at finde Dygtighed og Indsigt i Almindelighed om det foreliggende Spørgsmaals Behandling, og det er netop